

PĘPAWA (6) sb f

Oba a jasne.

sg N pępawa (5). ◇ G pępawy (1).

Sł stp: pępawa a. pąpawa, Cn notuje, Linde XVIII w.

1. bot. *Taraxacum officinale* Web. (Rost); *mniszek pospolity, bylina z rodziny złożonych (Compositae)* (5) : Wezmi [...] mleczu, ziela ktore zową świni pyłk albo pępawa *FalZioł* I 92c; Rostrum porcinum. Pępawa. *FalZioł* I 122a, +4c, I 122c żp, II 14d.

2. bot. *Potentilla Tormentilla* Schrk. (Rost); *pięciornik kurze ziele, bylina z rodziny różowatych (Rosaceae) stosowana w lecznictwie ludowym; tormentilla Mącz, Cn; quinquefolium Mącz (1) : Quinquefolium, vel Tormentilla herba, Przerwipęp albo pępawá. Mącz 343a; [Pępawá/Quinquefoliu^m. herb(a) Volck Qqq2v].*

Synonimy: 1. mnich, radyki, »świni pysk«; 2. przerwipęp.

Cf [PAPAWA]

KWysz